

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Priori Et Conventvi Farfensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ad nos sub tuo conclusa sigillo transmittas, præfigens partibus terminum competentem quo nostro se conspectui repræsentent. Ceterum quoniam à principio protestatus est præfatus M. nobilem virum Simonem de Surrento Germanum Archiepiscopi memorati & quosdam alios ipsius Archiepiscopi consanguineos multa impedimenta per suam potentiam præstitisse quò minùs probationis copiam in nostra præsentia secum habuerit, eùm quosdam induxerint ad jurandum ne adversùs Archiepiscopum aliquid dicerent, & alios minis ac terroribus à perhibendo testimonio nitantur arcerere, nòs ex officio nostro super hoc providere volentes, mandamus ut generalem feras excommunicationis sententiam in omnes qui aliquod impedimentum ipsi M. præstare præsumpserint in testibus producendis. Illos autem quos, sicut dictum est, jurasse constiterit quòd contra Archiepiscopum nihil dicerent denunties juramento hujusmodi non teneri quòd minùs valeant in hac causa perhibere testimonium veritati. Si quis autem de consanguineis Archiepiscopi aliquos de testibus præsumpserit impedire, quia verisimile non videtur ut eo invito talia fierent, & ob hoc non caret scrupulo societatis occultæ, eò quòd, si voluerit, poterit prohibere, eùm secundùm legitimas sanctiones ostendat se iniquam litem fovere, ac experiri debeat iudicis auctoritatem elusam qui defensionis copiam subtrahit adversario, eundem Archiepiscopum ab officio pontificali suspendas, & facias sublato appellationis obstaculo manere suspensum donec illum fecerit à tali præsumptione cessare. Tu denique frater Archiepiscopo &c. Datum Laterani v 11. Idus Novembris, pontificatus nostri anno sextodecimo.

EPISCOPO TAVRINENSI.

Venerabilis frater noster Aquensis Episcopus nobis per litteras suas humiliter supplicavit ut eundem senectute confectum à sollicitudine pontificalis officij absolvere dignaremur. Quocirca fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus cessionem ipsius recipias vice nostra, ipsum, si à cedendi proposito fortè destiterit, ad id per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellendo. Ejus autem cessione recepta, relaxes suspensionis sententiam quam dilecti filij Abbas sancti Stephani Bononiensis & magister Gra. in eum auctoritate nostra protulisse noscuntur, ac sibi de proventibus

Aquensis Ecclesiæ juxta facultates ipsius & necessitatem personæ provisionem congruam facias assignari, injungens Capitulo ejusdem Ecclesiæ ut personam idoneam sibi per canonicam electionem præficiant in pastorem, non obstante privilegio Alexandrinis ab apostolica sede concessio, eùm eodem reddiderint se indignos. Tu denique frater Episcopo &c. Datum Laterani 11. Idus Noembris, anno decimo sexto.

CAPITULO MEDIOLANENSI.

Receptis litteris nostris, quibus vobis dedimus in mandatis ut causam electionum & postulationis in vestra celebratarum Ecclesia, quam dudum ad petitionem vestram duximus committendam, eorum iudicibus quibus illam commisimus usque ad festum sanctæ crucis proximo præteritum finaliter prosequi studeretis, alioquin ex tunc procuratores idoneos ad nostram curaretis præsentiam destinare, pastorem quem Domino inspirante vobis & eidem providerimus Ecclesiæ recepturos, nuper dilectos filios Alkerium Subdiaconum nostrum, Stephanum Balbum, & Vvillumum concanonicos vestros ad sedem apostolicam cum vestris litteris destinastis, cum multimoda gratiarum actione, mandatum nostrum humiliter admitturos, suppliciter postulantes ut quem mallems de gremio Ecclesiæ vestræ vobis dignaremur concedere in pastorem. Nos autem super hoc deliberatione habita diligenti, suspicionis & dissensionis materiam vitare volentes, dilectum filium Henricum Cimiarcham Ecclesiæ vestræ, virum providum & honestum, in pastorem vobis duximus concedendum, per apostolica scripta mandantes quatenus ei tamquam pastori vestro reverentiam & obedientiam impendatis debitam ac devotam. Datum Laterani v 11. Idus Novembris, anno xvi.

PRIORI ET CONVENTUI Farfensibus.

Quàm graviter & enormiter propter intrinsecam & extrinsecam pestem in spiritualibus & temporalibus à longo jam tempore Farfense monasterium sit collapsum manifesta demonstrant indicia & certa comprobant argumenta. Nos autem, quibus divinitus omnium Ecclesiarum est sollicitudo commissa, frequenter ad ejus curationem intendimus, sed propter lethalem plagam cordis & capitis, quæ quasi à planta pedis usque ad verticem corpus infecit, nondum illam potuimus ex

Vide lib. 15. epist. 189.

Epist. 147. Datus Archiepiscopo. Vide lib. 15. epist. 112.

Epist. 142. De electione Abbatis.

Epist. 140. Ut recipias cessionem Episcopi Aquensis

toto curare, ut dicere valeamus: *Curavi-
mus Babylonem, & non est sanata.* Nunc ve-
rò tempus advenit ut si ei caput præficia-
tur idoneum, totum corpus valeat à lan-
gore curari. Verùm mirari cogimur &
moveri quòd nobis irrequisitis penitus &
contemptis, qui Deo teste ad reformatio-
nem ipsius monasterij pura semper inten-
tione processimus, vos ad electionem Ab-
batis de Præposito faciendam præprope-
rè processistis, qui, ut de ceteris tacea-
mus, in tantæ præsumptionis & ambitio-
nis arrogantiam est elatus ut antè quàm
confirmatio postularetur à nobis, quin
etiam priùs quàm quicquam nobis de ip-
sius fuisset electione relatum, præsump-
serit monachorum obedientias & laicorum
fidelitates recipere, in choro, in Capitulo,
in refectorio, & in camera locum Abba-
tis usurpans, recipiendo munitiones & ca-
stra, seque Farfensem electum non solum
gerere sed & scribere non expavit, sicut
per juramenta constitit monachorum, quo-
rum nonnulli super pravitate simoniaca re-
quisiti, tam de auditu quàm etiam de cre-
dulitate testimonium perhibuere jurati.
Nos igitur ecclesiasticæ puritatis zelo suc-
censi, quod tam improbè factum est irri-
tantes, universos ab obedientia & fidelita-
te illi præstita decernimus auctoritate apo-
stolica penitus absolutos, districtè præci-
pientes eidem ut, si periculum vult ordinis
evitare, de ipsa electione se nullatenus in-
tromittat, sed incontinenti universa resig-
net quæ tali occasione recepit, ac deinde
vocatis omnibus ad quos spectat electio,
Deum habentes præ oculis, talem perso-
nam, sive de ipso monasterio sive de alio
vobis eligatis regulariter in Abbatem cui
nihil obsistat de canonicis institutis. Nos
enim ex parte Dei omnipotentis patris &
filij & spiritus sancti, auctoritate quoque
beatorum Apostolorum Petri & Pauli ac
nostra, excommunicamus & anatematiza-
mus omnes & singulos qui contra cons-
cientiam suam quemquam nominare vel
eligere præsumperint in Abbatem, maxi-
mè pro quo sciant aut credant donatio-
nem sive promissionem factam esse aut
etiam faciendam; & si aliquo tempore de
tali fuerint reatu detecti, sciant se ab ipso
monasterio perpetuò removendos. Has
denique litteras districtè præcipimus co-
ram clero & populo publicè legi & dili-
genter exponi, ne valeant exulari si qui
fortè præsumperint mandatis apostolicis
obviare. Datum Laterani xv. Kal. De-
cemb. pontificatus nostri anno xvj.

G. FERRARIENSI PRÆPOSITO.

DE tua confisi prudentia & potentia,
post obitum bonæ memoriæ Ferra-
riensis Episcopi curam & administratio-
nem massæ Ficaroli tibi duximus commit-
tendam, mandantes ut redditus tam ipsius
massæ quàm civitatis Ferrariensis, quos
Romana Ecclesia percipere consuevit, no-
mine nostro colligeres & fideliter confer-
vares. Verùm, sicut ex tuis accepimus lit-
teris, ad te non pervenit illud mandatum.
Vnde credimus ipsum non sine malitia fuis-
se suppressum. De illis autem redditibus ad
Ecclesiam Romanam spectantibus quos
quidam Ferrarienses, sicut intelleximus, ex
concessione claræ memoriæ Marchionis
Estensis percipiunt, scire te volumus con-
cessiones hujusmodi non esse factas de no-
stræ arbitrio voluntatis. Vnde nos ipsas
decernimus, & tu de mandato nostro de-
nunties irritas & inanes. Tu igitur reddi-
tus ipsos & alios ad Romanam Ecclesiam
pertinentes tam in Ferraria quàm in massa
prædicta nomine nostro recolligas & stu-
deas conservare. Quæ verò malè alienata
vel concessa repereris, auctoritate sedis
apostolicæ revoces; contradictores, si qui
fuerint, vel rebelles per censuram eccle-
siasticam appellatione postposita compes-
cendo. Quicquid autem super his feceris,
nobis rescribere non postonas. Datum
Laterani xi. Kal. Decemb. pontificatus
nostri anno sextodecimo.

ABBATI SANCTI PETRI
Altisiodorensis, Decano Trecenti, &
Sacristæ Altisiodorensi.

Significavit nobis venerabilis frater no-
ster Archiepiscopus Senonensis quòd
cum dilectus filius Abbas sancti Petri Vivi
olim bona quondam Menardi defuncti,
hominis Ecclesiæ suæ, tamquam res pro-
prias & sibi debitas accepisset, & ipsas ad
mandatum Majoris & parium Senonen-
sium reddere vel recedere non curasset,
ipsi homines Ecclesiæ jamdictæ auctorita-
te propria capere præsumperunt, & licèt
postmodum ad mandatum dilecti filij P.
officialis præfati Archiepiscopi restituerint
viros illos, quia tamen post hæc dicti cives
admoniti sæpius recusarunt Abbati prædi-
cto injuriam de captione suorum hominum
emendare, prout idem officialis per sen-
tentiam diffinivit, excommunicavit officia-
lis eosdem. Propter quod ipsi plusquam
duodecim homines Ecclesiæ sancti Petri
capere iterum præsumperunt, ipsos Seno-
nis

Epist. 144.
Constituitur
rector massæ
Ficaroli.
Vide supra epist.
101.

Epist. 144.
Vt cives Seno-
nensis satisfaci-
ant Ecclesiæ.